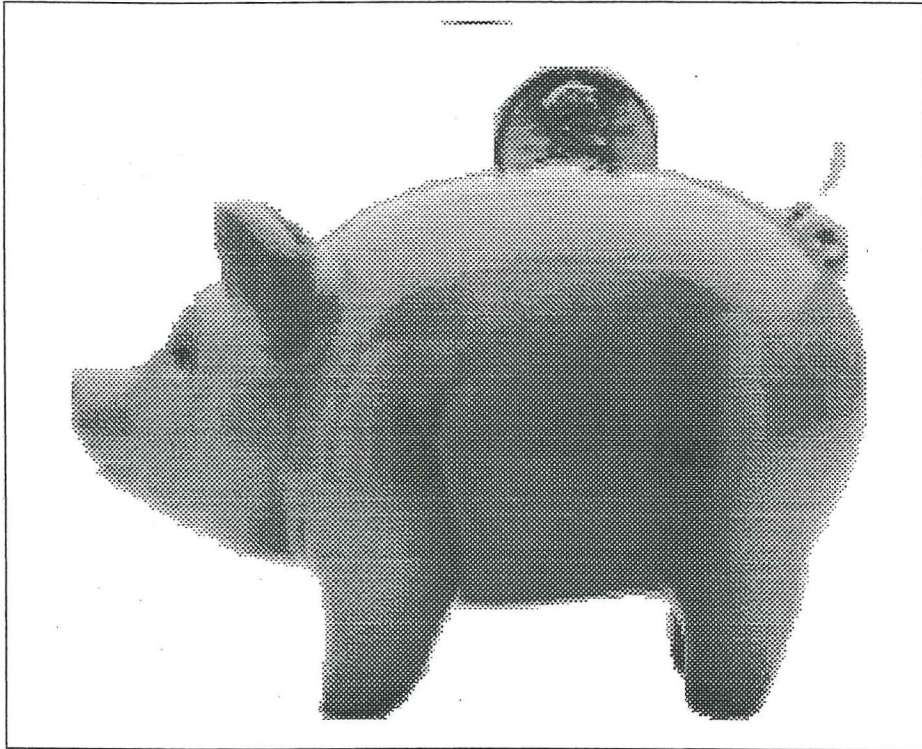

Telekääija

nr. 7 detsember 2002

Eesti Televisioon jõudis plussi

Finantsjuhi Anneli Viita sõnul ületavad esimest korda pärast 1997. aastat käesoleva aasta ETV tulud kulusid.

Anneli Viita rääkis, et ETV teenis kuue kuuga reklaamimüügist 30,2 miljonit krooni, kui aasta algul planeeriti reklaamimüügituludeks vaid 15 miljonit krooni. Ta lisas, et teenuste müük on toimunud tootmisteenuste osas plaanipäraselt ning produktsioonimüük on võrreldes 2001. aastaga suurenenud kolm korda jõudes 1,8 miljoni kroonini.

ETV 2002. aasta eelarve koostamise üks põhiülesandeid oli lahendada tekkinud likviidsusprobleemid ning tasuda 2002. aastal kõik tähtaja ületanud kohustused. "Tänaseks on tasutud kõik tähtaja ületanud võlad sealhulgas Euroopa Ringhäälingute Liidule 8,4 miljonit krooni," märkis Viita.

Lisaks võeti eesmärk tekitada rahaline reserv ettenägematute rahaliste väljamaksete katteks. Tänapäevaks on reserv 4 miljonit krooni ning antud reservist on kaetud praegu ka Eurovisiooni lauluvõistluse kulud, mille vabariigi valitsus katab 2003. aastal. Lisaks võlgadele

hankijate ees on ETV 2002. aasta jooksul tagasimaksunud laene ja kapitalirente kokku summas 9,2 miljonit krooni.

Kulude seisukohalt oli olulisim sündmus 2002. aasta sügisel tootmistalituse ja arhiivi töötajate palgatõus eesmärgiga ühtlustada programmi- ja tootmistalituse töötajate palkasid.

Finantsjuht nentis, et lisaks likviidsusprobleemide lahendamisele on 2002. aasta eelarve märksõnaks investeringud. 2002. aastal investeeris ETV põhivarasse kokku 19,5 miljonit - sealhulgas omavahenditest 14,1 miljonit krooni ja 2001. aastal võetud laenuvahendite arvel 5,4 miljonit krooni. "Kahjuks suudab ETV 2003. aastal investeerida oluliselt vähem."

ETV 2002. aasta lõplik eelarve ilma Eurovisioonita on 190 miljonit krooni. 2003. aastal on ETV eelarve planeeritud 195 miljonit krooni ehk võrreldes 2002. aasta eelarve kasv vaid 5 miljonit krooni, mis ei võimalda katta kõiki toimunud teenuste ja kaupade hinnatõuse ning võrreldes 2002. aastaga peab ETV osades valdkondades kulusid vähendama.

Telekääija

AK pearežissöör on Kalle Käesel

Järgmise aasta algusest on Aktuaalse kaamera uus pearežissöör Kalle Käesel, kelle tööülesanneteks on kogu uudistetoimetuse tehnika ja meeskonna efektiivse töö tagamine.

Uudisteprogrammi peaproductsendi Andres Kuuse sõnul kuulub tema vastutusalasse ka kogu AK pildikultuur ja -kontseptsioon.

Kuusk lisas, et Kalle Käesel on hetkel Eesti üks paremaid režissööre, kes on end mitme projektiga tõestanud ning kes omab selget nägemust, milline on hea telepilt.

Uued saated ETVs

Järgmise aasta alguses jõuab ETV programmi mitu uut saadet nagu Mati Talviku portreesaade "Üks silmapilk" ning sporditoimetuse analüütiline saade Spordifookus.

Alates 4. jaanuarist jõuab eetrisse Priit Kuuse reisisaade 3-kuulisest jalgrattamatkast Aasias ning 31. detsembril jätkuvad nii Bläkkpoks kui meelelahutuslik Pehmed ja karvased.

Päevakajasaadete Foorum ja Viies stuudio põhiteemadeks on alates 20. jaanuarist märtsis toimuvad Riigikogu valimised.

Raamatukokku saabub uusi raamatuid

Teatmetoimetaja Viire Kivimäe sõnul saabub sellel aastal raamatukokku uusi raamatuid Eesti Entsüklopeedia-kirjastuselt, mitmeid sõnaraamatuid ning tuleval aastal tellib ETV raamatukokku 28 ajalehte ja 45 ajakirja.

Raamatukogus on teatmeteosed: Väike entsüklopeedia, Maailma teatmeatlas, Eesti teatri biograafiline leksikon, Maailma atlas 2001, Sajandi 100 Eesti suurkuju, XX sajandi kroonika: Eesti ja maailm I osa 1900-1940, Eesti Entsüklopeedia XIII kd, Eesti kooli biograafiline leksikon.

Samuti on teiste kirjastuste väljaandeid: Rahakratid, Tsiiviilõigus 2002, J. Silveti Inglise-eesti sõnaraamat, Eesti- inglise-eesti tehnikasõnaraamat.

Ilmar Raag: Kummaline teleaasta – 2002

2002 on Eesti Televisioonile olnud suurte äärmuste aasta. Seetõttu ma ei teagi, kas peaksime ahastusest juukseid katkuma või uhkusest pakatama.

Sümboolselt jääb ühele äärele Eurovisioon ja teisele äärele meie arengukava riiklik jalge alla tallamine. Eurovisioonist pikalt rääkima nagu ei peakski. Loomulikult olime lähemal kui ei kunagi varem telejumalate Olümposele. Ainus, mida veel loota, on sarnase kogemuse kordumine. Kuid hakkame algusest peale.

Aasta algas masendusega. See oli midagi sellist, millega olime juba peaaegu harjunud, sest kurikuulus ETV kriis oli kestnud juba vähemalt neli aastat. Eelarve kinnitati jaanuaris. Sellega sai selgeks, et koheselt tuleb kõvasti püksirihma pingutada. Kuna kevade saated olid juba käivitatud, siis seal enam kuigi palju peatada ei olnud võimalik. Järele jäi sügis. Ajakirjanduses ilmusid võimendatud nutulaulud sellest, kuidas saated ära jäävad. Oli palju neid, kes uskusid, et me bluffime. ETV-le ei antud raha kummastki kahest riigi lisaeelarvest ja niisamuti ei antud meile riigi garantiiga laenu. Seepärast oli üllatunud palju, kui sügise tulekuga selgus, et meie programm on tõepoolest kokku kuivanud. Selle tulemusena langeti vaadatavuselt erakanalite taha kolmandaks.

Ainuke rõõmsam uudis aasta esimesest poolest tuli reklaamiosakonnast, kus müüdi planeeritud tunduvalt rohkem etriaega.

Arengukava maeti maha

Samal ajal hakati ette valmistama arengukava. Kohe algselt võeti suund sellele, et kava valguses kirjeldatakse televisiooni nii nagu see olla võiks. Meie unistused olid maailma mastaabis võrdlemisi tagasihoidlikud.

Ometi kohtuti loomeliitudega ja erakanalite esindajatega ning õhus hakkas vaiksel puhuma lootuse tuul. Võib-olla on 2002 see aasta, mil murtakse läbi 10 aastat kestnud alandusest. Kui paber jõudis riigikokku, siis selgus, et enamused saadikuid ei olnud seda lugenud, kuid mitmetel erinevatel poliitilistel põhjustel peeti siiski vajalikuks selle poolt hääletada. Nii võeti vastu ETV 2003 – 2005 tegevuskava, mille juurde olid lisatud ka eelarvenumbrid. Õieti oli see pilt liigagi ilus ja tegevpoliitikute küünilised märkused näitasid kohe, et tegu on vaid arusaamatu poliitilise paroodiaga.

Tõsi, meile anti kuu aega lootusteks. Pakkusime programmi, mis rääkis vaatajaga ning töömeeste programmi ühiskonnas liiklevad väärtused ja vaidlused.

Siis aga tulid uue eelarve numbrid, mis tõendasid veelkord, et ringhääling ei ole Eestis prioriteediks. Muidugi on arengukava mahasalgamise taga rida poliitilisi otsuseid. Kui reformierakonna ministrid lubasid kuni viimase hetkeni meile paar miljonit juurde, siis nende koalitsioonipartnerite ehk keskerakondlaste juures need ettepanekud erilist toetust ei leidnud. Lisaks kõigele muule oli selles võimalik veenduda ka sügise suurima meediamulli ehk Heimar Lengi majjatoomise saagas. Jah, ETV on kindlasti poliitikute meelevaldas. Ja kui mina isiklikult pean lõppevast aastast mingit süüd

tunnistama, siis seda, et uskusin riigikogus heakskiidetud arengukavasse.

Aasta üllatused

Samas kandsid kõige lootusetumad olukorrad vilju seal, kus seda ei oleks osanud oodata. Niimoodi sündis varasemate lubaduste pinnal osade tehnikaosakondade ja arhiivi palgatõus. Otsuse taga oli soov, et vähemalt mõned Eestis nii kitsast teleametit pidavad professionaalid tunneksid ennast paremini, kui et jagada see raha kõikide vahel ära, nii et keegi palgapäeval erinevust ei märkaks. Muidugi oli see vaieldava väärtusega otsus, aga iga teine otsus oleks seda samuti olnud. Täna on mul hea meel, et seda tegime, sest 2003. aasta eelarve nappuse juures ei oleks seda võib-olla riskinud enam teha.

See tähendab, et 2003. aastal palgatõusu ei tule, kuid taas kasvõi poole rehkenduse kaupa tahaks parandada peamiselt nende spetsialistide tasusid, kes seni kuuluvad kõige madalama sissetulekuga töötajate hulka.

Kõige suurem üllatus tabas meid aga ilmselt sügise teisel poolel, kus esimest korda üle hulga aja väljaspool Eurovisiooni hakati ajakirjanduses rääkima, et ETV programm on hea. Ja seda ajal, mil meil oli rahapuuduse tõttu ära jäänud pea kogu võimas meelelahutusprogramm.

Kohustus tegeleda südametunnistusega

Umbes samal ajal selgines ka täpsemalt ETV praegune ülesanne – meie eesmärgiks on toota Eestis elamise väärtusi. Meie kaudu saab esitada küsimuse: “Miks me Eestis elame?” Vastus sellele küsimusele ei ole ühene. See muutub koos ajaga, nii nagu ka meie peame muutuma. Seetõttu oleme kogu aasta vältel rõhutanud, et me ei taha olla riigitelevisioon, vaid rahvustelevisioon. Seega, meie eesmärgiks ei ole aina rohkem saateid, vaid läbi diskussiooni sündivad väärtused. Vaid siis, kui suudame sel viisil Eesti ühiskonnale midagi öelda, on meil moraalset õigust järgmisel aastal uuesti raha küsida.

Sügisel kutsuti esimest korda kokku Laiendatud programminõukogu, kuhu kuuluvad meile sõbralikud avaliku arvamuse esindajad (Rein Veidemann, Tiit Karuks, Mihkel Mut, David Vseviiov, Andres Noormets jne) See seltskond leidis, et ETV maine on viimase kümne aasta parim. See oli veidi ootamatu. Muidugi leiti ka kriitiseerimisväärsust. Näiteks, et ETV programm vajab ajakirjandusliku töö tõhustamist, kuna praegu sõrgime veel liiga palju BNS ja ajalehtede sabas ning meelelahutuse osakaal võiks olla suurem. Eriti oodati kodumaist huumorit.

See moraalne kiitus annab mulle järgmise aasta suhtes lootust. Algav aasta ei ole parem, kui oli lõppenud, kuid ka mitte oluliselt halvem. Muutunud on ehk suhtumine. Jah, keegi ei saa avalikus sektoris püstitrikkaks, aga meil kõigil on võimalus võtta endale ETV-s töötamise läbi kohustus tegeleda oma südametunnistusega. Tean, et see kõlab veidi õõnsalt, aga ühiskond ootab, et keegi täidaks südametunnistuse rolli. Poliitikud seda Eestis enam ei suuda. Meil on see võimalus olemas.

Parim uudis, mis tegelikult peaaegu kedagi ei puuduta on see, et ETV on väljas rahalisest kriisist. See tähendab, et me ei lõpeta aastat kahjumiga ja meil ei ole hilinenud võlgu maksta. See tähendab, et suudame taas kontrollida, mida teeme, aga meil ei ole raha, et teha midagi rohkemat. Muidugi on seda vähe, kuid rõõmustagem siiski: “ETV ei siple rahapuuduses.” Praegu siplevad vaid vaatajad, kellel on alati rohkem soov, kui nende riik neile osta jõuaks.

Investeeringud teletehnikasse

Järgmise aasta ETV eelarve kõige raskem osa on investeerimine teletehnikasse. Oleme öelnud, et meie prioriteediks on inimesed. Järelikult ei vähenda me isikkoosseisu ja toimuvad ka üksikud palgatõusud, kuid tegelikult istume siiski suure aukliku paadi peal. Eurovisioon näitas eriti selgelt, et oleme tehniliselt põlvkonna jagu Euroopast maha jäänud. Iga väiksemgi pauk tehnikas võib väga valusalt haiget teha kogu programmi tootmises. Ometi ei jätku meil raha, et normaalselt oma vajadusi katta. Mul on hirm. Tean, et mõnigi teine juhatus vähendaks tööriistade hankimiseks hoopis saadete ja töötajate arvu.

Teine hirm seondub riigiga. Mitte, et praegune juhatus võidakse pärast valimisi välja vahetada. Muidugi võidakse, aga see ei ole peamine. Oleme saavutanud tasakaalu rahades, aga teletöö planeerimine käib tunduvalt pikemalt ette kui riigieelarve koostamine. Täna langetame otsuseid, mis puudutavad 2004. ja 2006. aastat, aga riik ei anna meile mingeid garantiisid, et võiksim neid kulutusi planeerida. Seadusandlikus suhtes on Eesti taas muust Euroopast maas. Täpselt niisamuti teeb see meid sõltuvaks valitsuste suvast.

Kui pärast märtsivalimisi tuleb võimule valitsus, kes meid ei usalda, siis ei aita ükski moraalne autoriteet. 2004. aasta eelarvega viiakse meid veelgi halvemale aastale vastu. Kuna tulemas on taas olümpiamängud ja jalgpalli EM, siis vajab programm koheselt vähemalt 12 miljoni krooni võrra suuremat süsti. Siin peab kogu ETV juhatus endalt küsima, kui kaugele lubab meie südametunnistus minna kulude kokkutõmbamisega. Ühel hetkel hakkab ilmselt liiga piinlik.

Lõpuks lühidalt soovid:

* Kuna on jõuluuag, siis andke andeks, kui kõik minu otsused ei ole kõige targemad olnud. Ma siiski püüan.

* Enam sallivust üksteise suhtes. Miski ei väsit mind rohkem, kui õelad märkused kolleegide suhtes.

* Ülbuse pahe. Meil vist ei ole saadet, kus ei oleks eksitud faktidega või muul viisil rikutud ajakirjanduseetikat. Tihti teadmatusest. Me töötame tunduvalt lõdvamalt, kui enamik lääne telekanalid. Me ei ole täiuslikud.

* Aeg nõuab arengut. Toogu alanud aasta teadmist, et me ei ole enam televisioon, vaid multimeedia organisatsioon.

* Meie ainus shans on olla eetilised.

Ürgo Mürk ja ilus valgus

Kohtun valgustusosakonna meistri Ürgo Mürgiga täpselt kokkulepitud ajal valgustajate toas neljanda stuudio juures. Tal on sõbralik naeratus ja säravad silmad.

“Valgustajatel on kõigil silmadega probleeme,” räägib ta. “Ma ei saa lund ja eredat päikesepaistet vaadata ja oli aeg, kus ma ei saanud isegi raamatut lugeda, silmad hakkasid vett jooksuma. Nüüd kannan valgustundlike klaasidega prille, mis reageerivad erinevatele valgustele ja kaitsevad silmi. Töö juures juhtub tihti, et pilk eksib projektorisse ja kõigi nende aastate jooksul on see hakanud silmadele mõjuma. Oma silmi usaldan ikka kõige rohkem, isegi, kui meil oleks valgustugevuse mõõtmiseks vajalik aparatuur olemas.”

Ürgo kannab (intervjuu puhul) ülikonda ja lipsu. Tunnen end esimesest hetkest peale tema hea tuttavana, kuigi olen, nagu enamik meist, puutunud temaga kokku väga põgusalt. Tema tööruumid asuvad keldris – palju torusid, kaablit, prozektoreid, meeste riietekappe ja asjandusi, millele ma ei oska nime anda. Seinal on Ürgo postkaardikogu, kuhu ta on juurde kirjutanud tekstid.

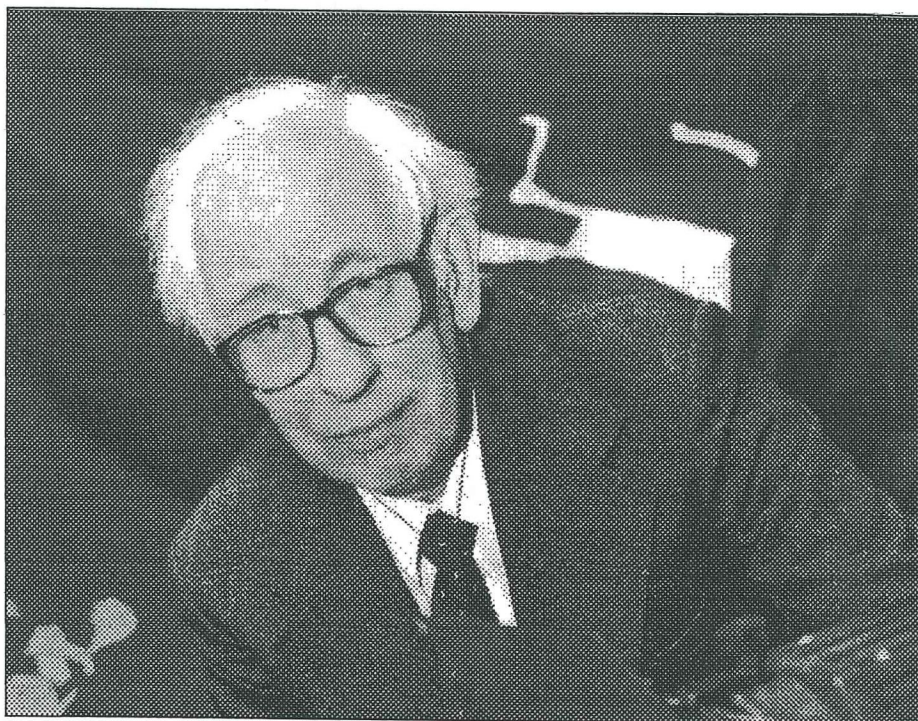
Hakkan kuulama ja kirjutama. Saan teada, et Ürgo Mürk tuli Eesti Televisiooni tööle kohe peale sõjaväeteenistust laevastikus, kus tema juhtida oli “läeva aju” - juhtpult ja navigeerimine. Filmihuvi oli suur, Ürgo korraldas sõjaväe filmiõhtuid ja näitas kitsalindiliselt aparaadilt neid filme, mida kätte õnnestus saada.

Esimesest tööpäevast, 5. septembril 1960. aastal on meelde jäänud Harri Loit ja tema halli pintsaku lehvivad hõlmad, kui ta noore Ürgo tulevaste töökohustustega tutvuma viis. Kohe algusest peale on Ürgo Mürk töötnud valgustajana. Tööd tehti vana kinovalgustusaparatuuriga – päevad olid füüsiliselt rasked ja AK-le 3 minutilise lõigu valmistamiseks tuli võttegrupil vaeva näha vahel terve tööpäev.

Suures tsehhis või EKP Keskkomitee pleenumil kaablite ja prozektorite vedamine väsis vahel nii, et õsiti lihased tõmblesid veel ka magades. “Ja kuidas me neid kaableid pesime, kui olime tulnud kusagilt laudast virtsahaisu seest. Vahel polnudki selleks aega – tuli minna otse EKP Keskkomiteesse koos haisuga. Nalja sai. Aga meie seltskond... kõike tehti entusiasmi ja peod olid ilusad. Olin siis ju vaikne poiss, töö õpetas mind suhtlema. Valgustaja amet on selline, et elu ja ajad voolavad sinust läbi – oled nagu kõrvaltvaataja. Aga kui palju selline vaatamine õpetab ja annab, kui oskad tähele panna!”

Küsin vahepeal, mis Ürgole kõige rohkem tema töö juures meeldib. “Valgus. Mulle meeldib valgus - see huvitab mind. Kas olete tähele pannud, kui palju on erinevaid valguseid? Kas teate, et looduses on olemas ka sinine valgus?!” Tean. Ka mulle meeldib valgus.

Selle looga alustab Telekäija artiklisarja Eesti Televisioonis töötavatest inimestest, kellest me tõenäoliselt liiga vähe teame.

Oma suuremateks töödeks valgustajana peab Ürgo filme Näitleja Joller (1960), Külmale maale (1964), Lindpriid (1971), Aeg maha (1974) ning teletlavastuses Pisuhänd (1981). FOTO: Ülo Josing

“Valgusega saab nii palju teha,” jätkab Ürgo. “Joonistab välja kõik asjad. Naised paluvad ikka kortsud ära peita, aga keegi meist pole igavesti noor. Ära siis tule suurde plaani – sul on ilus hää, mängi sellega!” Targad sõnad.

“Olen oma töösse armunud. Mul on hea meel, et kollektiiv on mind väärtustanud, kuigi mulle ei meeldinud olla 17 inimesega osakonna juht ja teha paberitööd. Tahtsin ikka minna teistega võttele, komanderingusse – kasvõi nädalaks ajaks. Kihnu saarele, Lõuna-Eestisse – nii nagu sai omal ajal käidud. Miks ma siis seisin nagu lastud vares iga kord, kui teised väljasõidule asutasid?!”

Minu juhtida jäi valgustajate osakonna töö, planeerimine ja koordineerimine. Nüüd saan asendada oma töötajaid, kui on vaja ja see mulle meeldib. Tahaks paremini osata programmeerimist ja praegu õpin arvutit. Mulle meeldib olla kõigega kursis. Tahtsin kohe algusest peale kõike teha ja ikka õeldi, et Ürgo, tule sina tee ise – teati, et mulle meeldib.” Küllap siit see usaldus ja tunnustus välja kasvas, mõtlen omaette.

“Vaba aega veedan tööil,” ütleb Ürgo ja ta silmad suurte kandiliste prillide taga naeravad, kui uurin, kuidas ta vaba aega veedab ja mida veel peale töö armastab.

“Ei noh, mul on ju perekond, kellel pole sugugi nii kerge olnud minu töögraafiku tõttu, kui tütreid väikesed olid. Nüüd salvestasin vanema tütre õhutusel endale Terminaatorit – mulle meeldib: head tekstid ja muusika. Kuulan

ka teisi nii-öelda noortebände, kes suudavad oma loominguga midagi ilusat öelda. Armastan ajaloolist kirjandust, loen suurmeeste elulugusid. Abikaasa käib raamatukogus, mina ikka võimaluse korral ostan endale raamatuid. Elus tekivad suunad, raamatutest saab neile kinnitust.

Vaatan teekat, TV 3-st Seitsmeseid uudiseid, Kanal 2-st reklaami ja ETV-st filme ja kõike muud. ETV on kõvasti tõusnud peale reklaami väljaviimist, mulle meeldib meie hankeprogramm ja kui hea on nautida filmi, kus pole katkestusi vahel! James Bondist hoian eemale – milleks mulle see kõmmutamine ja tulevark?

Mul on praegu fotoaparaat Panasonic. Mäletan, et esimese asjana oma elus pildistasin õunapuid Orase tänaval. Olen teinud töö juures palju pilte. Ega ma ei raatsi neid Lemmi Toomisele fotoarhiivi ära anda, aga tunnen, et pean seda tegema. Lemmi palus minult ka tänapäevaseid pilte.

Olen kõige rohkem ikka televisiooniga seotud – nagu vana roostetanud raudnael kuuriseinas – aga küllap see nael ükskord ka kukub või tõmbab keegi ta välja.”

Naljaga pooleks küsin lõpuks, millist valgust ta kasutaks, kui oleks vaja mind praegu üles võtta. “Ilusat,” tuleb kiire vastus. “Paneksin silmad särama.”

Raul Rebane peab loomingulise seminari

15. jaanuaril peab meediakonsultant Raul Rebane esimese loomingulise seminari teemal "Trendid meedias". Jaanuarist algavate igakuiste ETV loominguliste seminaride eesmärgiks on elavdada diskussiooni Eesti telemaastiku arengute üle (trendid, saadete kvaliteet, nipid jms.) ning laiendada ETV töötajate silmaringi ning parandada professionaalset ettevalmistust.

Avalikud seminarid toimuvad iga kuu kolmandal kolmapäeval kella 14.00-15.30ni Gonsiori tänava maja kolmanda korruse väikeses kinosaaolis.

Raul Rebane räägib esimesel loomingulisel seminaril trendidest meedias.

Telekääija

Tööjuubilarid detsembris

Signe Kaljulaid – 15

Töökaaslased soovivad säravale rekvisiitorile Signe Kaljulaiule tööjuubeli puhul õnne.

Rein Lillmaa - 40

Reinu pärast on käinud alati üks suur rebimine nii kunsti-, laste-, muusikasaadete, telelavastuste kui

teatrietenduste tegijate vahel. Ta ei ole ainult professionaalne operaator, vaid Rein suudab tööd tehes alati luua heatujulise ja mõnusa õhkkonna, mis paneb ka teisi rohkem pingutama. Imetlemisväärne on tema oskus pildi kallal vaeva näha ja täiuslikkust otsida.

Karin Nurm,
rezhissöör

Selgusid Eurovisiooni rahvusliku eelvooru 10 finaallugu

Euroaul 2003 Eesti eelvooru zhürii, koosseisus Jaak Joala, Meelis Kapstas, Ivo Linna, Jaan Karp, Priit Hõbemägi, Tõnu Kõrvits, Eda-Ines Etti, Ignar Fjuk, Karmel Eikner ja Tiit Kikas, valis oma istungil 12. detsembril 2002. aasta konkursile esitatud laulude seast finaalvooru kümme laulu järgnevalt:

Club "Kung-fu" (Muusika: Sven Lõhmus; sõnad: Piret Järvis; esitaja "Vanilla Ninja")
Don't Ever Change (Muusika: Johannes Lõhmus, Kaire Vilgats, Susan Lilleväli; sõnad: Susan Lilleväli; esitaja: Susan Lilleväli)

Eighties Coming Back (Muusika ja sõnad: Vaiko Eplik; esitaja "Claire's Birthday")
Have a Little Faith (Muusika: Priit Pajusaar, Glen Pilvre, Kadi Toom; sõnad: Maian Kärmas; esitaja: Kadi Toom)

Have It Your Way (Muusika: Asko-Romé Altsoo, Hanno Maadra, Raul Veeber, Aimar Toomla; sõnad: Asko – Romé Altsoo; esitaja: ans. "Viies element")

I Can Be the One (Muusika ja sõnad: Sven Lõhmus; esitaja "Nightlight Duo")

Know What I Feel (Muusika ja sõnad: Kersti Kuusk, Imre Sooäär; esitaja: Koit Toome)

No Matter What it Takes (Muusika: Elmar Liitmaa; sõnad: Vahur Valgmaa; esitaja: Sergei Solovjov)

We are not Done (Muusika: Kadi Toom, Glen Pilvre, Priit Pajusaar; Sõnad: Maian Kärmas; esitaja: Kadi Toom)

What a Day (Muusika: Ithaka-Maria Rahula, Tomi Rahula; sõnad: Ithaka-Maria Rahula; esitaja: "Slobodan River")

Rahvusliku eelvooru finaalgõistlus toimub laupäeval, 8. veebruaril Eesti Televisioonis.

Otsesaadet juhivad Eesti Päevalehe ajakirjanik Romi Erlach ja ETV Terevisiooni saatejuht Marko Reikop. Eesti finaalgõistluse võitja laul esindab Eestit mais Lätis toimival lõppvõistlusel.

Toomas Luhats

Sünnipäevad detsembris

- 3 Margarita Tshernjajeva – vanemtoimetaja
- 5 Mare Taimre – toimetaja
- 5 Peeter Ülevain – operaator
- 5 Krista Rannamäe – rezhissöör
- 5 Kersti Päeren – sisekontrolöör
- 6 Vallo Kepp – operaator
- 6 Grete Lõbu – produtsendi abi
- 7 Kalju Lehola – tehnik
- 10 Katrin Karlson – analüütik
- 11 Vello Allik – vaneminsener
- 12 Ivar Jurtshenko – produtsent-toimetaja
- 15 Aivi Parijõgi – toimetaja
- 17 Heino Vassilenko – majahoidja
- 17 Heili Liin – jurist
- 18 Andres Kuusk – peaproductsenter
- 21 Reet Bötter – vanemraamatupidaja
- 24 Olev Sang – mehaanik
- 24 Inna Lepp – arhiivitoimetaja
- 24 Sander Üksküla – varahaldusjuht
- 25 Einar Hiimäe – vahetusjuhataja
- 25 Ago Gashkov – korrespondent
- 27 Toomas Vimb – helirezhissöör
- 29 Mariina Mäik – toimetaja
- 30 Rudolf Baumer – meister

Tööleping sõlmitud

Heili Liin, jurist

Tööleping lõpetatud

Marica Lillemets, toimetaja
Artur Granström, uudistetoimetuse
pearezhissöör

Tööleping peatatud

Marika Tuus, toimetaja

Impressum

ETV siselehte Telekääija toimetab
Karin Leemet.

Kaastööd on oodatud turundusosakonda
(Faehlmanni 12, tuba 124, tel. 628 4573)
või e-maili aadressil karin.leemet@etv.ee.

Järgmine Telekääija ilmub jaanuaris.